

De la un cardiac, cordial

Adrian Păunescu

De-aicea, de pe patul de spital,
Pe care mă găsesc de vreme lungă,
Consider că e-un gest profund moral
Cuvântul meu la voi să mai ajungă.

Mă monitorizează paznici minimi,
Din maxima profesorului grijă,
În jurul obositei mele inimi
Să nu mă mai ajungă nicio schijă.

Aud o ambulanță revenind,
Cu cine știe ce bolnav aicea,
Alarma mi se pare un colind
Cu care se tratează cicatricea.

Purtați-vă de grijă, frații mei,
Păziți-vă și inima, și gândul,
De nu doriți să vină anii grei,
Spitalul de urgență implorându-l.

Eu vă salut de-a dreptul cordial,
De-a dreptul cardiac, precum se știe,
Recunoscând că patul de spital
Nu-i o alarmă, ci o garanție.

Vă văd pe toți mai buni și mai umani,
Eu însumi sunt mai omenos în toate,
Dă-mi, Doamne, viață, încă niște ani
Și țării mele minima dreptate.